

[Justitsministeren.]

der frifindes for straf i medfør af den foreslåede § 16, skal kunne træffe bestemmelse om anvendelse af andre foranstaltninger, der findes formålstjenlige for at forebygge yderligere lovovertrædelser. Der henvises til forslaget til straffelovens § 68. De foranstaltninger, der kan anvendes, svarer i det hele til de foranstaltninger, der er nævnt i den gældende bestemmelse i straffelovens § 70. Forvaring kan dog kun anvendes under de særlige betingelser, der er nævnt i det tidligere omtalte forslag til straffelovens § 70.

Ud over de tilstande, der er nævnt i forslaget til § 16, har der i retspraksis foreligget en række andre psykiske afvigelser til bedømmelse. Det foreslås, at der med henblik på denne gruppe fortsat åbnes mulighed for en særbedømmelse svarende til den, der nu kan ske ved anvendelse af straffelovens § 70, jfr. § 17. Befandt gerningsmanden sig således ved den straffbare handlingsforetagelse i en tilstand, der var betinget af mangelfuld udvikling, svækkelse eller forstyrrelse af de psykiske funktioner, og som ikke var af den i § 16 nævnte beskaffenhed, skal retten, såfremt det findes formålstjenligt, i stedet for at idømme straf kunne træffe bestemmelse om foranstaltninger efter § 68. Hvis der bliver tale om frihedsberøvende foranstaltninger, skal retten fastsætte en længstetid herfor. Der henvises til forslaget til straffelovens § 69.

I forbindelse med de forslag, jeg allerede har omtalt, foreslås det, at der i lighed med, hvad der gælder i Norge, gives fængselsvæsenet mulighed for at bestemme, at en person, der er idømt frihedsstraf, under særlige omstændigheder kan overføres til en institution uden for kriminalforsorgen midlertidigt eller for den resterende straffetid. Det er forudsat, at bestemmelsen praktiseres i forståelse med den institution, der skal modtage den domfældte, ligesom det i almindelighed vil være en forudsætning, at denne er indforstået med overførelsen.

Et andet hovedpunkt i lovforslaget er som nævnt forslaget om ændring af straffelovens § 86 om fradrag for varetægtsfængsling m. m. Forslaget bygger på den nordiske strafferetskomité's betænkning af 4. juni 1971 om „Avrækning av häktningstid m. m.“ Komiteens overvejelser er optaget som bilag

til lovforslaget. I overensstemmelse med komiteens indstilling foreslås en regel om, at afkortning altid skal ske, når den dømte har været frihedsberøvet under sagen. Reglen om afkortning er således udvidet til også at omfatte det tidsrum, hvori den dømte har været anholdt. Retten kan endvidere ikke undlade afkortning under henvisning til, at frihedsberøvelsen må tilskrives dømtens eget forhold under sagen. Afkortning skal i princippet ske for hele den periode, som frihedsberøvelsen har varet. Af praktiske grunde medfører frihedsberøvelser, der ikke har varet i mindst 24 timer, ikke afkortning. Har frihedsberøvelsen varet i mindst 24 timer, afkortes et antal dage svarende til det antal påbegyndte døgn, frihedsberøvelsen har varet, i den idømte frihedsstraf.

Samtidig med de nævnte ændringer foreslås i § 86 optaget en udtrykkelig regel om afkortning for straffeprocessuel frihedsberøvelse i udlandet. Da frihedsberøvelser i udlandet imidlertid kan adskille sig væsentligt fra de former for frihedsberøvelse, der kendes i Danmark og de øvrige nordiske lande, foreslås ikke nogen generel regel om, at straffeprocessuel frihedsberøvelse i udlandet i relation til afkortning skal sidestilles med straffeprocessuel frihedsberøvelse i Danmark. I stedet foreslås en bestemmelse, hvorefter retten bestemmer, i hvilket omfang der skal ske afkortning, såfremt den dømte i udlandet har været anholdt, undergivet varetægtsfængsel eller indlagt til mentalundersøgelse. Det er hermed forudsat, at frihedsberøvelse, der har fundet sted i et andet nordisk land, under hensyn til den nordiske retsenhed på området i almindelighed afkortes fuldt ud, og at det samme må gælde sådanne former for frihedsberøvelse i et ikke-nordisk land, som har væsentlige lighedspunkter med de nordiske former for straffeprocessuelle frihedsberøvelser.

Ud over de omtalte forslag stilles forslag om en række ændringer i ikrafttrædelsesloven til straffeloven m. m. og i retsplejeloven. Ændringerne er i det væsentlige en lovt teknisk følge af de foreslåede ændringer i straffeloven. Jeg skal derfor ikke omtale dem nærmere.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.